

מעשה ישו הנוצרי

(א) תחילת ברייתו של ישו היתה אמו מרים ... מישראל והיה לה ארוש מזרע המלוכה מבית דוד ושמו יוחנן והיה בעל תורה וירא שמים הרבה והיה שם אצל פתח ביתה לנגדה יפה מראה ... יוסף בן פנדרא נתן עיניו בה והיה לילה במוצאי שב(ת) עבר על פתח ביתה שכור ונכנס אליה והיא חשבה בלבה שהוא יוחנן ארושה והסתירה פניה ונתביישה ... חבקה והיתה אומרת לו אל תגע בי שפרשתי נדה לא חשב ולא חשב לדבריה ושכב עמה ונתעברה ממנו ו... ובחצי לילה בא ארושה ר' יוחנן אמרה לו מה הוא זה לא היה מנהג כזה מיום שארשתי לבוא אלי שתי פעמים בלילה א' השיב לה ואמר פעם א' עתה אני בא אליך ב(לילה) זו אמרה לו באת אלי ואמרתי לך פירשתי נדה ולא חששת ועשית חפצך והלכת כיון ששמע כך מיד הכיר שיוסף בן פנדרא נתן עיניו בה והוא עשה המעשה הניחה (השכים) והלך אצל רבן שמעון בן שטח אמר לו הרי תדע (מה שאירע) לי בזו הלילה עם ארושתי נכנסתי אליה כדרך בני א... קדום שהייתי נוגע בה אמרה לי שכבר באת אלי (הלילה) פעם א' ואמרתי לך פירשתי נדה ולא שמעת אלי ... חפצך והלכת כיון ששמעתי דבריה ככה הנחתה ו... אמר לו ר' שמעון בן שטח מי הוא שנפל בלבך אמר לו בן פנדרא שהוא קרוב לביתה והוא רודף זמה אמר לו יודע אני שאין לך עדים בדבר זה ולכך שתוק לעצ... אם נכנס פעם א' אי אפשר שלא יכנס פעם שניה (עשה בחכמתך) הז(מן) והעד עליו עדים אחר ימים יצא קול שנתעברה מ(רים) אמר ארושה יוחנן ממני לא נתעברה אשב בכאן ואש(מע) חרפתי מבני אדם בכל יום עמד והלך לבבל ואחר (ימים ילדה) בן ונקרא שמו יהושע על שם אחי אמו ולאחר שנתגלה(ה) ... קלקולו קראוהו ישו.

(ב) הושיבתו אמו לפני מלמד והיה פק(ח...) מלמד בתורה ובתלמוד והיה מנהג תלמידי חכמים ש(לא) יעבור בחור בדרך ולא נער אלא שהוא מכסה ראשו אבל עיניו לארץ מרוב כבוד תלמידים לרביהם וביום (אחד) עבר הוא הרשע והיו דרבניו יושבין צפופין על שער בית הכנסת שאומרים לה כנסת למדרש ועבר אותו רשע בפני רבותנו בקומה זקופה וראשה גלה ולא יחב שלמא לחד(מיניה) ובעזות מצחו נתן פריעה לרבו לאחר שעבר מהם ענה אחד מהם ואמר ממזר (הוא) ענה השני ואמר ממזר ובן הנדה יומא תניינא היו רבנן במסכתא דניקין התחיל הוא ואמר בפניהן הלכות ענה א' מהן ואמר לו הלא שנית כל המורה הלכה לפני רבו חייב מיתה ענה הוא ואמר לאותו החכם אי זה הוא רב ואי זה הוא תלמיד ואיזה היה חכם מחבירו משה או יתרו הלא משה אב לנביאים וראש החכמים והעידה התורה עליו ולא קם נביא עוד בישראל כמשה והוא יתרו גברא נכרי ... ומליץ למשה דרך ארץ כמאמר ושמת עליהם שרי אלפים ושרי מאות ואם אמרין אתון דיתרו רבה של משה (היה נתבטל)ה גדולתו וכששמעו החכמים כך אמרו הואיל ומעיז כל כך נפשפש אחריו שלחו לאמו לאמר אמרי לנו ילד (זה מי) היה אביו ענתה ואמרה נתעברתי מארוש(ת) ר' (יוחנן) והלך לבבל ואיני יודעת מה עשה השיבו לה לאמר ... הלא העידו עליו שהוא ממזר ובן הנדה ענה ר' שמעון בן שטח היום ל' שנה שבא ר' יוחנן ארושה לפני אז אמר לי כך וכך אירע לי ספר כל מה שכתוב למעלה מזה ומה שהשיב ר' שמעון לר' יוחנן וכשנתעברה מרוב חרפתו (ה)לך לבבל ולא חזר וזאת מרים ילדה ישו זה ואין עליה משפט מות שלא עשתה מדעתה כי יוסף בן פנדירא רועה (זונות) כל היום וכיון ששמעה מר' שמעון שאין לה משפט מות ענתה גם היא ואמרה כן המעשה והודית ואחר שנתפרסם (ה)בר על ישו כי אומרים לו ממזר ובן הנדה וחייבו לו מיתה יצא ויברח לירושלם.

(ג) והיה ממשלת כל ישראל ביד אשה ושמה הלני והיה בבית המקדש [על] אבן שתיה שהיא פירושה שת אותה יה והיא האבן שנסך עליה יעקב שמן והיה בה כתוב אותיות של שם המפורש וכל מי שילמוד אותם עושה כל חפצו והיו החכמים מתיראין שילמדו אותם בחורי ישראל ויחריבו בהן העולם ועשו תקנה לדבר שלא יוכלו ללמוד כלבים של נחושת תלויים על שני עמודי של ברזל אל שער המוקד וכל מי שנכנס ולמד אותם האותיות ובשעה שיוצא היו הכלבים נובחין אליו וכשהיה רואה אליהן היו הולכות האותיות [ב](מ)לבו בא זה ישו ולמד אותם וכתב על קלף וקרע יריכו ושם בתוכו הקלף ואותן האותיות שלא יכאב עליו קריעת בשרו והחזיר העור למקומו וכשיצא נבחו בו הכלבים של נחושת והלכו האותיות מלבו הלך בביתו וקרע בסכין את בשרו ונטל הכתב ולמד האותיות והלך וקבץ בחורי ישראל שלוש מאות ועשרה.

(ד) אמר להן תראו אותם האומרים עלי ממזר ובן הנדה רוצין גדולה לעצמן ומבקשין לעשות שררה בישראל הלא תר(או) כל הנביאים נתנבאו על משיח השם ואני הוא המשיח ועלי נתנבא ישעיהו ואמר הנה העלמה הרה ויולדת בן (וקראת) שמו עמנו אל ועוד דוד זקני עלי נתנבא ואמר ה' אמר אלי בני אתה (אני) היום ילידתיך הוא ילדני בלא משכב זכר עם (אמי) ואם קורא אותי ממזר ועוד נתנבא למה רגשו גויים וגי' יתיצבו מלכי וגי' ועל משיחו. אני הוא המשיח ואלו שעמדו בני זנונים עלי שכך אמר השכאתוב כי בני זנונים [המה] וענו לו הבחורים אם אתה משיח הראנו אות אמר להם מה האות תבקש ממני ואעשה לכם מיד הביאו לו פסח שלא עמד על רגליו מעולם אמר עליו

אות(י)ות וקם על רגליו באותה שעה השתחוו לו כלם ואמרו זה המשיח עוד עשה להם אות אחרת הביאו לו מצורע ואמר האותיות עליו ונתרפא התוספו עמו מבני פריצי עמו כיון שראו חכמים שהיו מאמיניו לו כל כך החזיקוהו והוליקוהו לפני הלני המלכה שבידה ארץ ישראל אמרו לה ביד האיש הזה יש מכשפיות ומתעה העולם השיב ישו לה לאמר כבר הנביאים נבאו עלי כמה זמן ויצא חטר מגזע ישי ואני הוא ועליהם אמר הכתוב אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים. אמרה להם יש בתורתכם מה שאומר זה אמרו יש בתורתנו אבל לא נאמר על זה כי נכתב ואת הנביא שהוא ובצרת הרע מקרבך. ומשיח שאנו מקוים לו יש בו אותות וכתוב ביה והכה ארץ בשבט פיו. ואין בזה הממזר האותות הללו אמר ישו לה אדונתי אני הוא ואני אחיה המתים שלחה אנשים נאמנים שלח עמהם ואמר האותיות והחיה המת באותה שעה נבהלה המלכה ואמרה זה אות גדול. נתנה לחכמים נזיפה ויצאו מלפניה מוכלמים והיה להם צער גדול. הוסיפו פריצים והיו עמו והיתה בישראל מחלוקת גדולה.

(ה) הלך ישו לגליל (ה)עליון ונתבקצו החכמים והלכו לפני המלכה ואמרו לה אדונתנו יש עמו מכשפות ומטעה בו את הבריות ולפיכך שלחה פרשים בשבילו ומצאוהו שהיה מתעה את אנשי גליל העליון והיה אומר להם אני בן אלוה שכתוב בתורתכם עמדו הפרשים להוליכו ולא הניחום אנשי גליל העליון ועשו מלחמה. אמר להם ישו אל תלחמו שובו לכם בגבורות אבי שבשמים והיו עושים אנשי גליל צפורים מטיט והיה אומר אותיות של שם מפורש והיו פורחות האותיות. באותה שעה נפלו לפניו ואמר להם הביאו לי אבן הרחיים גלגלו לשפת הים ואמר האותיות והעמידה על פני המים וישב עליה כיושב בספינה והולך וצף על פני מים והיו אלו השלוחים רואים ותמהים ואמר ישו לפרשים לכו אל אדונתכם והגידו לה מה שראיתם ותשאהו הרוח מפני המים והוציאו ליבשה וילכו ויגידו הפרשים למלכה כל אלה הדברים ותתבהל המלכה ותתמה תימה גדול ותשלח ותקבץ את זקני ישראל ותאמר להם אתם אומרים כשפן הוא והוא מחדש בכל יום אותות גדולות ויאמרו לא אדונתנו אל יכנס בלבך ענייניו שלחה שלוחים והביאי אותם כאן ונגלה חרפתו באותה שעה שלחה שלוחים והוסיפו עמו סיעתו הרשעה ובאו עמו לפני המלכה והלכו זקני ישראל ולקחו אדם אחד ושמו יהודא אסקריוטא והכניסוהו לבית קדשי הקדשים ולמד האותיות של שם המפורש שהיו חקוקין על אבן שתייה ושתב אותם על קלף קטון וקרע יריכו ואמר שם המפורש שלא יכאב כמו שעשה ישו תחלה כיון ש[י]שב ישו עם סיעתו אצל המלכה ושלחה בעד החכמים לבוא [ו]ענה ישו ואמר עלי נתנבא ואמר כי סבבוני כלבים ועלי אמר אל תחת מפניהם כיון שנכנסו החכמים ויהודא אסקריוטא עמהם [ו]היו טוענים טענותיהם עליו והוא עליהם עד שאמר למלכה עלי נאמר אעלה לשמים וכתוב כי יקחנו סלה והרים ידיו כמו כנפי נשר והיה עופף והיו הבריות תמהין מפניו(ו)[הם] איך יפריח בין השמים ובין הארץ ואמרו זקני ישראל ליהודה אסקריוטא גם אתה תזכיר האותיות ועלה אחריו ומיד עשה כן ופרח בשמים והיו תמהין העולם איך פורחים כנשרים עד שחבק אסקריוטא ועופף בשמים ולא היה יכול להכריע זה [וזה] את זה מפני שיפיליהו לארץ בשם המפורש ביען ששם המפורש היה עם זה ועם זה שוה וכוון שראה יהודא שכך קלקל מעשיו והשתין על ישו ונטמא שנפל לארץ וגם יהודא עמו ועל זה המעשה בוכים בליל שלהם ומע(שה) זה שעשה בו יהודה באותה שעה החזיקו(הו) ואמרו להילי(ני) ... אבד לה. הוא יימר לן מן הוא דמחי ליה והיו מכסין ראשו בבגד והיו מכין אותו בעצים של רמונים כיון שלא היה יודע דבר נראה שהלך שם המפורש ממנו והוא אסור בידיהם ענה ואמר לחבירי לפני המלכה עלי נאמר מי יקום לי עם מרעים ועליהם אמר המים הזידונים ועל(יהם)נאמר חזקו פניהם מסלע כיון ששמעה המלכה כך נתנה לפרצים נזיפה ואמרה לחכמי ישראל הרי הוא בידכם.

(ו) ויצ(או) מלפני המלכה והביאוהו לבית הכנסת של טבריא וקשרו אותו על עמוד הארון ויתקצו סיעת השוטים והתועים אשד האמינו דבריו ויבקשו להצילו מיד הזקנים ולא יכלו ויהי ביניהם מלחמה גדולה וכראותו כי אין בו כח לברוח ויאמר תנו לי מים מעט נתנו לו חומץ בכלי נחושת ענה ואמר בקול גדול הלא עלי נתנבא דוד ואמר ולצמאי ישקוני חומץ ונתנו לראשו עטרה מקוצים ויבכו הפריצים ככי גדול ותהי מלחמה ביניהם אח לאחיו ואב לבנו ויכניעו החכמים את הפריצים ויען הוא ויאמר עלי נתנבא ואמר עלי נתנבא ואמר גווי נתתי למכים וגומר ועוד על אלה אמר הכתוב ואתם קרבו הנה בני עשננה. ועלי נאמר ואנחנו חשבנוהו וגומר ועלי אמר יכרת משיח ואין לו וכאשר שמעו הפריצים כך התחילו לרגום אותם באבנים ויהי ביניהם רשע גדול ויתבהלו הזקנים ויביריחוהו מפניהם הפריצים ויוליכוהו ש"י תלמידים למדינה אנטוכיא ויהי שם עד ערב פסח ויהי הפסח בשנה ההיא בשבת ויבוא הוא עם תלמידיו לירושלים בערב פסח והוא יום ששי והוא רוכב על החמור והיה אומר לתלמידיו עלי נאמר גילי מאד בת ציון וגומר באותה שעה בכו כלם והשתחוו לו ונכנס בבית המדרש עם ש"י תלמידיו בא אחד מהם ושמו גיסא ואמר לחכמים תרצו הרשע. אמרו ובאיזה מקום הוא נמצא אמר הוא בבית המקדש ר"ל בבית המדרש. אמרו לו הראנו אמר להם כבר נשבענו הש"י תלמידים בעשרת הדברות שלא נאמר עליו הרי הוא אלא כשתבואו בבקר תתנו שלום עלינו ואני אלך ואתן לו כריעה ולמי שאתן כריעה אותו הוא הרשע וכך עשו. נתקצו יש והלכו ושאלו בשלומם של יש שבאו מכל המקומות להתפלל בחג המצות בהר הזיתים ונכנסו החכמים במדרש שהיו שם אותם שבאו

מאנטוכיאה והיה אותו הרשע עמהם ונכנס גיסא עמהם הניח כל הקהל ונתן כריעה לישו הרשע מיד הבינו החכמים עמדו עליו והחזיקו בו.

(ז) אמרו לו מה שמך אמר להם מתי אמרו לו מהיכן ראייה אמר להם מתי אבוא ואראה פניאלהים אמרו לו מתי ימות ואבד שמו ועוד אמרו לו מה שמך אמר נקי אמרו לו מהיכן ראייה אמר נקי כפים ובר לבב אמרו לו ונקה לא ינקה ועוד אמרו לו מה שמך אמר בני אמרו מהיכן ראייה אמר בני בכורי ישראל אמרו עליך נאמר הנה אנכי הורג את בנך בכורך ואמרו עוד מה שמך אמר נצר אמרו מהיכן ראייה אמר לו ונצר משרשיו יפרה אמרו לו ואתה השלכת מקברן כנצר נתעכ וכאלה רבות שהיה אומר לעצמו שמות רבות ומיד תפשו אותו ולא היו יכולים להצילו ש"י תלמידיו ובשעה שהיה רואה לעצמו נהרג התחיל ואמר הלא עלי נתנבא דוד ואמר כי עליך הורגנו ועליכם אמר ישעיהו ידיכם דמים מלאו ועליכם אמר הנביא לפני הקב"ה ואת נביאיך הרגו בחרב והתחילו הפריצים לבכות ולא היו יכולים להצילו ובאותה שעה נהרג והיה יום ששי והיה ערב פסח וערב שבת כשה ... לתלותו על עץ היה נשבר שהיה שם המפורש עמו וכשהיו רואים השוטים שנשברין העצים מתחתיו היו חושבים שמרוב צד(קתו) היה עד שהביאו לו עקר של כרוב ביען בהיותו חי ידע מנהג ישראל שיתלוהו וידע מיתתו והריגתו וסוף יתלוהו בעץ ועשה אז (ב)שם מפורש שלא יקבלהו עץ ולעקר כרוב לא אמר שם מפורש לפי שאינו עץ אלא עשה וכך הוא יעלה לש(נים) כרוב בירושלים יותר מק" ליטרין עד היום הזה לא(חר) שתלו אותו עד שעת מנחה הורידוהו מן העץ ש... כתוב לא תלין נבלתו על העץ וג" קברו אותו כש... יום ראשון והיו פריצי עמו בוכים על פברו.

(ח) עבר(ו) עליהם מבחורי ישראל אמרו להם בלשון ארמית מאי איתבי איסבלי נטלי לקברא איספיקא אמרו השוטים בלבם שיחפשוהו בקבר ולא מצאוהו והלכו הפריצים להיליני המלכה לאמר אותו שהרנו משיח היה וכמה מופתים הראה בחייו ועכשיו אחר מי(תתו) קברו אותו ואינו בקברו עלה בשמים וכתוב כי יקחני סלה כך נבא לעצמו שלחה להכמים ואמרה מה עשיתם אותו ואמרו לה הרגנו אותו שכך היה דינו ואמרה להם אמ הרגתם אותו מה עשיתם אמרו לה קברנו אותו מיד פשפשו אותו בקבר ולא מצאוהו ואמרה להם בזה הקבר קברתם אותו ואיכן הוא והיו החכמים מתבהלים ולא היו יודעים להשיב לה לפי שאדם א' הוציאו מקברו והוליכו לגנו וחתך המים שהיו הולכין לגנו וחפר בחול וקבר אותו והחזיר המים לדרכן על קברו אמרה המלכה אם לא תראוני את ישו לא אניח מכם שריד ופליט אמרו לה תפילנו זמן קבוע ותנאי ואחר שנתנה אותם זמן קבוע היו כל ישראל בוכים בצום ובתפילה ומצאו הפריצים פתחון פה לאמר אתם הרגתם את משיח ה' והיו כל ישראל בצער גדול והיו חכמים וכל ארץ ישראל בורחים ממקום למקום מרוב הפחד ויצא מהם זקן א' ושמו ר' תנחומא והיה הולך ובוכה בשדה ראהו בעל הגן ואמר לו מה אתה בוכה אמר כה וכה בעד אותו הרשע שאינו נמצא והנה הגיע זמן הקבוע שנתנה המלכה וכלנו בבכי ובתענית מיד כששמע דבריו שכל ישראל כאבלים ואמרו הרשעים עלה בשמים ואמר בעל הגן ... (הי)ום יהיה רווחה ושמחה בישראל כי אני גנבתי אותו בשביל הפריצים שלא יקחוהו ויהיה להם פתחון פה לדור ... (ד)ורים מיד הלכו לירושלם ואמרו להם בשורה טובה ויצאו כל ישראל אחרי בעל הגן וקשרו חבלים ברגליו והיו סוחבין אותו ברחובות ירושלם עד שהביאוהו למלכה ואמרו זה הוא עלה בשמים ויצאו מלפניה בשמחה והלעיגה הפריצים ושבחה החכמים.

(ט) וברחו תלמידיו ונתפזרו במלכיות מהם (ג') להרי אררט ומהם ג' לארמיניא וג' לרומא והשאר למקומות אחדות והתעו האומות ובכל מקום שברחו תבע השם ית' דינו מהם ונהרגו כלם ורכים מבני פריצי עמנו תעו אחריו והיתה מחלוקת ביניהם ולבין ישראל והכאו ... ובלבול תפלות והפסדות ממון ובכל מקום שהיו רואין את ישראל הפריצים היו אומרים לישראל אתם הרגתם את משיח ה' וישראל היו אומרים להם בני מות אתם שתא(מינו) בנביא שקר בכל זאת (לא) יצאו מכלל ישראל והיתה מחלוקת וקטטה ביניהם ולא היה מנוחה לישראל וכיון שראו חכמי ישראל אפרו ל' שנה מזמן שנהרג אותו הרשע ומאז עד עתה אין לנו מנוחה עם אלו התועים ואין זה אלא מר(וב) עוונותינו שכתוב הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם וגו' אלו נוצרים שאינן כלום בגוי נבל אכעיסם אלו ישמעאלים ואמרו חכמים עד מתי יחללו הפריצים שבת ומועדים והורגים א' לחבירו אלא נראה חכם שיוציא אלה התועים מכלל ישראל היום ל' שנה הוכחננו ואינם שבים אל ה' הואיל ונכנס בלבם שישו משיח היה וילכו לאבדון ויהיה לנו מנוחה.

(י) והסכימה דעת החכמים עם דעת א' ושמו אליהו והיה חכם גדול ואמרו לו אנו נסכים להתפלל בשבילך ותהיה בחזקת ישראל כשר לעתיד לבוא לך ועשה חסד עם ישראל והוצא הפריצים ממנו וילכו לאבדון הלך אליהו הדריון שהיה בטבריא עד אנטוכיאה ונתן התראה בכל ארץ ישראל כל המאמין (ב)ישו יתחבר אלי ואמר להם אני שלוחו של ישו שלחני אל(יכם) ואעשה לכם את כמו שעשה ישו הביאו מצורע ושם (ידו) עליו ונרפא והביאו לו פסח ואמר

שם המפורש ושם ידו עליו ונרפא ועמד על רגליו מיד המתחוו לו ואמרו בוד(אי) שאתה שלוחו של ישו שגם אתה הראית לנו אותות כמוהו ואמר להן ישו נתן לכם שלום ואמר הרי אני אצל אבי שבשמים אצל ימינו עד שיעשה נקמה ביהוד(ים) כמו שאמר דוד נאם ה' לאדוני שב לימיני וגו' באותה שעה בכו כלם והוסיפו שטות על שטותם אמר להם אליהו ישו אמר לכם כל מי שירצה להיות עמי לעתיד לבוא יוציא עצמו מכלל ישראל ולא יתחבר עמהם שכבר אבי שבשמים תיעב אותם ומכאן ואילך אינו רוצה עבודתם שכך אמר על ידי ישעיהו חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי וגו' אלא ישו אמר לכם כל מי שיהיה בחזקתי יחלל השבת שכבר שנא אותו ה"ק"ב"ה וישמור יום ראשון תחתיו כי בו האיר הקב"ה עולמו ובשביל פסח שעושיין ישראל עשו אותם עדה דקיימתא שעמד בו מקברו ובשביל עצרתא סולקא והוא יום שעלה בו בשמים ובשביל ראש השנה אשכחתא דצליבא ובשביל צומא רבא גזורתא ובשביל חנוכה קלנדא אף לא ערליתא מדי אף לא גזורתא מדי מי שירצה להמול ימול ומי שלא ירצה אל ימול ועוד מה שברא הקב"ה בעולמו מן יתוש קטון עד פיל שהוא גדול שפוך דמו בארץ אכלוהו שכך כתוב כירק עשב נתתי לכם את כל ואם יטריח מכם לאי מיל ילך עמו ב' מילין ואם יכה יהודי בכס בצד שמאל תנו לו עוד צד ימין ואם יחרף אתכם יהודי (תס)בלוהו ואל תשיבוהו כגון שסבל ישו בדרך ענוה הראה עצמו כדי להראות לכם כן ענוה מה יהו שתסבלו כל מה ... יעשו לכם וליום הדין יפרע מהם ישו ולכם יש תוחלת בשביל ענוה שכך כתוב בקשו את ה' כל ענוי הארץ וגו' עד שהפריש אותם מישראל וזה אליהו שהראה להם אלה החקים אשר לא טובים [ש]עשה בעד תקנת ישראל וקורין אותו נוצרים פאולוס אחר שתקן להם פאולוס אלה החקים והצווין אז נפרדו התועים מישראל ובטלה המחלוקת.

(יא) ולאחר זמן עמדה מלכות פרס יצא גוי א' מהם עלג עליהם כמו ... עלגו מינים על חכמים ואמר להם שגה פאולוס בכתבו שאמר לכם אל תמולו לפי שישו מהול היה ועוד אמר ישו לא באתי לגריע דבר מתורת משה אפילו את א' אלא לקיים כל דבריו וזה הוא חרפתם שעשה להם פאולוס אמר לא תמולו ונסתורס אמר להם המולו שישו מהול היה ועוד אמר נסתורס כופרים שאומרים ישו אלוה והוא ילוד אשה אבל שרתה בו רוח הקדש כמות הנביאים והיה נסתורס שהתחיל פליג על הנוצרים מפתח את נשותיהם אמר להם אעשה סייג שלא ישא נוצרי ב' נשים וכשנתעב נסתורס בעיניהם נפלה מחלוקת ביניהם ולפי כך לא יתפלל נוצרי לתועבה של נסתורס ולא סיעת נסתורס לתועבה של נוצ(רים) ואחר כך הלך נסתורס לבבל למקום אחר ששמו חצצא והיו כלם בורחין מלפניו ונסתרו הנשים שהיה נסתורס בעל זרוע אמרו לו הנשים מה תרצה ממנו אמר להן איני רוצה מכן אלא שתקחו ממני קרבן לחם ויין והיתה מנהגן של נשי חצצא שהן נושאות בידיהן מפתחות גדולות נתן לאחת מהן הלבן והשליכתן בארץ. כרע בארץ והנש(ים) השליכו המפתחות שבידיהן והכוהו ומת והיתה מחלוקת ביניהם עד זמן גדול.

(יב) וראש מסנהדרין ושמו שמעון כיפה ולמה היה שמו כיפא שהיה עומד על האבן שנתנ(בא) עליה יחזקאל בנהר כבר ועל אותו האבן היה נענה בת קול מן השמים לשמעון כיון ששמעו נוצרים בשמעון כיפה שהיה משומעי בת קול והיה בו רוב חכמה עד אין חקר והיו מקנאין בישראל שנמצא אדם גדול בישראל ... והכנים השיי"ת בלב שמעון כיפא ללכת בירושלם להת(פלל) בחג הסוכות ונתקבצו כל ההגמונים והישיש הגדול של נוצרים ובאו לשמעון כיפא בהר הזיתים ביום הושענא רבא כיון שראו חכמתו הסכימו כולם שלא ימ... כמוהו בישראל להפכו בדת נוצרים והאניסוהו לאמר אם לא תחזור בדתינו נהרוג אותך ולא נשאיר בישראל הנכנס בבית המקדש כיון שראו ישראל ככה התהננו אליו תתרצה בדבריהם ועשה בחכמתך ולא יהיה לך בו חטא ועון לפ"כ אחר שראה שהגזור(ה) קשה לישראל חזר עם הנוצרים ואמר להם בתנאי זה אני חוזר בדין שלכם שלא תהרגו יהודי ושלא תכו אותו ותניחוהו לצאת ולבוא בבית המקדש וקבל דבריו הישיש והנוצרים עליהם כל אלה התנאים ותנאי עשה להם שיבנו לו מגדל גבוה ויכנס בתוכו ולא יאכל בשר ולא דבר אחר כי אם לחם ומים להוריד להם קופא בחבל ויתנו לו לחם ומים בלבד ולהיותו במגדל ההוא עד יום מותו כל זה ישה שלא יטמא נפשו ויתלכלך בהם ושלא יתערב עמהם לשם שמים ועל נוצרים היה אומר לפי דעת[כ]ם כאלו הוא מתאבל על ישו ואינו אוכל בשר או דבר אחר אלא לחם ומים בלבד ובנו לו מגדל וישב בתוכו ולא היה נטמא במאכל ולא היה משתחוה לצלם לאחר ימים פייט בתוך המגדל קרובות ויוצרות וזולתות על שמו כמו אליעזר בן קליר ושלח וקבץ זקני ישראל ונתן להם כל מה שהוציא מדעתו וצוה אותם שילמדום לחזנים ויתפללו בהם כדי שיזכרוהו לטובה וגם לבבל שלחו אותו לר' נתן ראש הגולה והראוהו לראשי ישיבות לסנהדרין ואמרו טוב הוא ולמדוהו לחזנין של כל ישראל והיו מתפללין אותו כל מי שירצה לזכור שמו ר' שמעון בשירתו זכרו זכורו לחיי העולם הבא והשיי"ת ברחמיו ייליכ הו במליץ טוב אנ"ס.

כה אומר משה הנבזה המובהק סליק ליה.

ברוך ה' יום יום יעמס לנו האל ישועתינו סלה.

תושלב"ע.